

Da de præmieæskende Dyrs Antal bestandig er i Stigen, har man samtidig overhovedet at kunne klare sig med de nedsatte Beløb, ment at burde foreslaa, at der ved Statsskuer alene tildeles *Pengepræmier for Afkom* ikke *Individpræmier*, med andre Ord at foreslaa, at Staten kun præmierer de Dyr, der have afgivet fyldestgørende Bevis for at de sidde inde med Evner til at gavne Avlen; disse kunne da selv med det nedsatte Præmiebeløb faa en passende Præmie.

Da det imidlertid er forbundet med ikke ringe Udgift at udstille, og da Fremstilling paa Statsskue af Hingste og Tyre i en Alder, i hvilken de endnu ikke kunne fremvise Afkom, er nødvendig, *dels* for Hingstens Vedkommende fordi det er en Betingelse for, at en Hingst overhovedet kan æske Afkomspræmie, at den tidligere paa et Statsskue mindst er erklæret „brugbar i Avlen“, *dels* da Individpræmiering paa Statsskue (uden Penge) som alt bemærket ovenfor, er sat som en Betingelse for Tilskud til Avlsforeningsdyr, havde man først ment at burde foreslaa, at de Udstillere, hvis Dyr fik Plads i Præmierækken, fik de udlagte Befordringsudgifter refunderede, men man er senere enedes om at bringe i Forslag, at der gives saadanne Dyr *Mødepenge* med et Beløb af indtil 50 Kr. for Hingste og indtil 40 Kr. for Tyre. Det overlades saa til Kommissionerne i de enkelte Skuekredse at fastsætte Mødepengenes Størrelse indenfor den her angivne Ramme. Mødepenge kunne aldrig tildeles for et Dyr, der har faaet Afkomspræmie.

Samtidig hermed har man foreslaaet, at 3die Stykke i § 9 i Loven af 23. Maj 1902 ændres saaledes, at det paalægges Statsdyrskuekommissionen i Stedet for at udarbejde *vejledende* Regler for Bedømmelsen, at udarbejde Grundregler for samme. Disse skulle da være bindende. Hidtil har Forholdet været det, at de amtsvalgte Medlemmer af Kommissionerne, hvis Hver retteligt set kun er at deltage i Bedømmelsen af de enkelte Dyr i Forening med den statsvalgte Formand, uden videre kunde tilsidesætte de af den samlede Statsdyrskuekommission udarbejdede og ved de aarlige Møder ofte paa Grundlag af indgaaende Udvalgsarbejde ændrede og forbedrede Fællesregler. Dette er en Fejl. Det synes i høj Grad rimeligt, at Statens Tillidsmænd skal kunne fastsætte de Regler, der skulle være gældende ved de af disse ledede, af Staten afholdte Skuer, hvor alle Udgifterne til saavel Skuets Af-

holdelse som Præmierne afholdes af Staten — og naar saadanne Grundregler fastsættes med skønsom Hensyntagen til de i de forskellige Landsdele og indenfor de forskellige Avlsretninger værende Ejendommeligheder, vil denne Ændring formentlig fra alle Sider blive anerkendt som fuldt berettiget.

Da saavel de her fremsatte Ændringer i Reglerne for Statsskuerne, som ogsaa en Del af de i øvrigt foreslaaede have betydelig Interesse for Statsdyrskuekommissionens Medlemmer, har Kommissionens Formand, der tillige har ledet Udvalgets Arbejde, ladet afholde et ekstraordinært Møde i Kommissionen og her forelagt de paatænkte Ændringer.

Af Formandens Referat af Mødet fremgik det, at Kommissionens Medlemmer, naar det var givet, at der skulde tilvejebringes Bespareser, i og for sig ikke havde noget imod de fremsatte Forslag, men Kommissionen var med Hensyn til selve Spørgsmaalet om, hvorvidt Besparelse var betimelig eller ønskelig, fremkommet med følgende Udtalelse:

Den samlede Kommission beklager eventuelle Nedsættelser af de i Husdyrloven af 23. Maj 1902 fastsatte Tilskud og haaber, at saadanne Nedsættelser maa foretages med Varsomhed.

Det udtales, at det i alle Tilfælde fra Statsdyrskuekommissionens Medlemmers Side er en Forudsætning for at anerkende Berettigelsen af saadanne Nedsættelser, at der ogsaa sker en forholdsmaæssig Besparelse paa andre Omraader.

Et enkelt Medlem har fremsat Tanken om helt at gaa bort fra „Statsskuer“ og i Stedet herfor at yde Tilskud til Fællesforeningerne til Afholdelse af større Distriktsskuer.

Avisforeningerne.

Det har hidtil været overladt til den paagældende Fællesforening at afgøre, om der under Hensyn til Medlemmernes Antal i det givne Tilfælde forelaa en „Forening“ eller ej; man har imidlertid anset det for rigtigst i Loven at sætte et Minimum for Medlemmernes Antal og har fastsat Minimumsantallet til 15.

Hesteavlsforeningerne.

I Udvalget har man ikke savnet Blikket for, at det hidtil ydede store Tilskud